

Tu, eu și ploaia

Tabita L. Salagean

Tu, eu și ploaia
Ne lăsăm purtați
De picuri, zâmbet
Și raze pierdute de soare.

Zâmbesc când simt
Cum mă privești tăcut
Și tac la rândul meu
Când te privesc zâmbind.

Tu, eu, desculți
Stând pe treptele încălzite
De bățile inimilor,
De respirația caldă și timidă.

Doar ploaia și bățile inimilor
Mai au curajul să-și vorbească.
De-acum încolo le vom lăsa pe ele
Să de-a contur poveștii noastre.